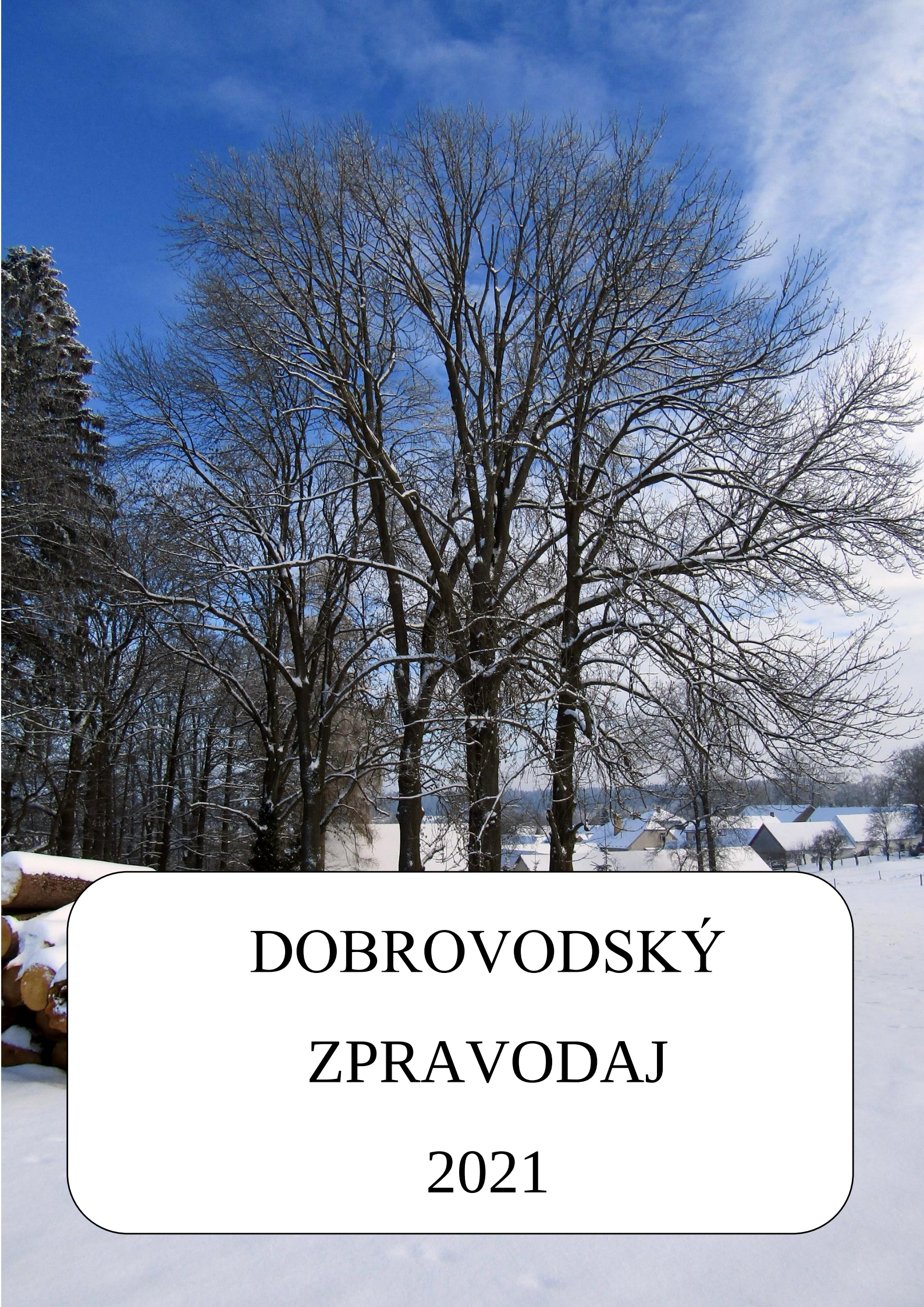

A photograph of a winter landscape. In the foreground, there are several tall, bare trees with snow on their branches. In the background, there are snow-covered houses and a clear blue sky with some light clouds. The scene is peaceful and cold.

DOBROVODSKÝ ZPRAVODAJ 2021

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	2
MASOPUST 2021	3
HASIČI	5
PRÁDELNÍ KOŠ.....	6
POUŤ 2021	7
KLUBOVNA Č. 3	8
SETKÁNÍ POD JALOVÝM VRCHEM.....	8
RYBNÍKY V LETOŠNÍM ROCE	9
OPRAVA MOLA	10
VODAFEST – PÁTEK	12
SOBOTNÍ VODAFEST.....	13
KOLEM DOBRÉ VODY	16
BLESK V DOBRÉ VODĚ	16
NOVÁ DOBROVODSKÁ STROMOŘADÍ	18
IRSKO PRAXE NEJEN NA 3 MĚSÍCE	20
KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2020.....	23
ZHODNOCENÍ ZMĚN VE SVOZU ODPADŮ	28
PEKAŘOVNA ADÉLKA	29
ERBEN SE V HROBĚ OBRACÍ.....	30
NOVÝ OBČAN VE VSI	30
SILVESTROVSKÝ OHŇOSTROJ	32
KONTROLA STAVEBNÍCH PRACÍ.....	33
GALERIE.....	34

ÚVODNÍ SLOVO

Další pandemický rok za námi a kdo ví, co je před námi. Společenský život se omezuje, místo tvoření jezdíme s kárkou. Večer chodíme spát a ráno vstáváme. Vstáváme s nadějí, že bude lépe. Málo spolu mluvíme, málo se vidíme. Ale když vidím občasník, tak přeci jen něco bylo.

V letošním roce jsme opravili střechu na kovárně, dělal to J. Bůžek ze Svatavy. A proběhly 2 sázecí akce, při kterých jsme vysadili dohromady 81 stromů. Sazení je v občasníku věnován samostatný článek.

V příštím roce nás čekají komunální volby, tak je třeba popřemýšlet o kandidátech do zastupitelstva obce. Minimální počet je pět zastupitelů, ale s tím mohou vzniknout problémy. Sedmičlenné zastupitelstvo, tak jak je máme dosud, se zdá být lepší variantou. Je potřeba oslovit ty spoluobčany, kteří rozumí spoustě věcí, ale my zastupitelé se to dozvídáme pozdě anebo vůbec. Pro obec je velká škoda, že ti, co vědí jak na to, jsou vedle.

V letošním roce jsme změnili svoz nebezpečného odpadu a elektroodpadu a stejně to bude probíhat i v následujícím roce. Na jaře bude objednána kontejner na komunální odpad (tradičně kolem Velikonoc). Na podzim bude objednána kontejner na elektroodpad a kontejner na nebezpečný odpad (myslíme si, že stačí pouze na podzim, natírá se většinou v létě). Už nebude fungovat divoká skládka v garáži na návsi. Tímto vás vyzýváme, abyste tento odpad skladovali doma a počítali s tímto plánem svozu.

V letošním kalendáři najdete stromy z katastru obce. Obecní kalendáře nám sice přibývají, ale nápady na jejich témata naopak ubývají. Pro příští rok máme v plánu vytvořit kalendář s recepty místních kuchařek a kuchařů doprovázenými fotografiemi hotových jídel.

Vážené sousedky, vážení sousedé,

motivační čtení,

které nám má dát smysl žití

v tomto údolí,

Vám přeje

Miloslav Matěj Zíka, starosta

MASOPUST 2021

V uplynulém roce připadl masopust na 13. února, tento ročník však nebyl úplně stejný jako několik předchozích. Vzhledem ke koronavirovým opatřením, které nás pronásledují už bezmála dva roky, se musela i tato tradice malinko přizpůsobit, ale přeci jen se konala. Vesnici opět ovládl průvod masek, potkat jste jako obvykle mohli například žida, bábu, medvěda, šaška a mnoho dalších pod vedením harmonikáře pana Vojty Kudrny. S dvoumetrovými rozestupy jsme vyrazili po vsi a pan Kudrna před každým stavením zahrál domácím do okna na přání.

Některým to i přes všechny zákazy nedalo, vyšli ven a užívali si zábavy s průvodem. Pochod a veselí trvalo po celé odpoledne, v každé chalupě dostávaly maskary bohaté občerstvení a na oplátku projevovaly svou vděčnost písněmi a tancem.

Průvod končil před setměním, kdy se znavení účastníci pomalu rozcházeli do svých domovů, protože večerní zábava ve škole se bohužel nekonala, ale ani to nemohlo zkazit radost z vydařeného společného dne v době, kdy bylo vše zavřeno.

Vypadá to, že příští rok bude snad masopustní průvod probíhat za obvyklých podmínek a večer bude zakončen plesem, už teď se těšíme!

Martin Trefil

HASIČI

Výroční hasičská schůze letos kvůli koronavirovým opatřením neproběhla.

Tradiční hasičsko-rybářský ples bylo nutno taktéž odložit. Pokud to situace dovolí, proběhne příští rok. Kapela je již zamluvená, takže se na Vás budeme těšit 26. února, kde jinde než v budově bývalé školy.

Družstvo se ani letos neúčastnilo žádné soutěže, v příštím roce plánuje činnost obnovit. V obci nevznikla žádná mimořádná událost, která by vyžadovala přítomnost hasičů.

Z článku může čtenář nabývat dojmu, že se letos hasiči z Dobré Vody do hasičské zbrojnice ani nepodívali. Pro případ, že by se nějaký takový našel, jsou zde alespoň přiložené fotografie.

Sbor dobrovolných hasičů Dobrá Voda přeje všem odběratelům občasníku příjemné prožití svátků vánočních v rodinném kruhu a pevné zdraví nejen v roce 2022.

SDH Dobrá Voda

PRÁDELNÍ KOŠ

Uběhl další rok a naše kapela tak pokořila jeden z prvních pomyslných milníků rockových superstar. Pokorně totiž slavíme pátý rok existence. Chtěli jsme to samozřejmě oslavit ve velkém a pozvat si do Dobré Vody jako předskokany třeba slavné Ramones nebo Visáče (hahaa).

Covidová situace hudebním skupinám stále nepřeje a my mohli vystupovat akorát chvíli v létě. Stejně jsme toho ale stihli celkem dost. V květnu jsme opět mohli rozeznít domácí náves a zahráli tak po boku Sisus Ralsis na dobrovodské pouti. Také jsme opět jako každý rok navštívili "nahrávací studio", kde vznikly tři nové písně, tentokrát v akustickém podání. Pořádali jsme páteční program Vodafestu, kam jsme letos pozvali opravdu hodně kapel, ale o tom už více v samotném článku. Povedlo se nám také roztančit omladinu v nedaleké Moravči na festiválku u kostela. Také další zářez na mapě, kdy jsme zahráli u Kolína na křtu nového alba pro kapelu Prasákův Gauč. A následovaly dva koncerty v pelhřimovské Staré tiskárně. Sezónu jsme završili naší premiérou jako zábavová kapela a zkusili si zahrát na soukromé oslavě, kde jsme v našem podání zazpívali i skladby od známých interpretů...

Momentálně máme jakousi pauzu. Akce stejně nejsou, a i naše studia začínají nabírat na obrátkách a čas moc není. Těšíme se na další rok a budoucí akce, v plánu je další album. Snad se vše povede a kulturní akce nebudou rušeny nebo zakazovány.

Team Prádelního Koše (ti, co skřehotají občas na celou náves) přeje šťastný nový rok.

POUŤ 2021

Poslední květnový víkend, 28. až 30.5., jsme se sešli na tradiční dobrovodské pouti. V pátek jsme zahajovali před mlékárnou s Lukyho teplým kamenem a pohádkou promítanou na zeď garáže. Po dlouhém období zákazů a karantén jsme se všichni opravdu rádi viděli.

Největší změnou letos byla mše. Ta byla tentokrát v sobotu. Podle šušky v kuloárech jí to ale neuškodilo a úspěch měla minimálně stejný, jako v předchozích letech.

Během dne pár vyvolených připravilo stany, stoly, nějaký ten kus vepře a něco na spláchnutí mastnoty do žaludku, aby my ostatní, celý den obdělávající svá pole a domy, jsme mohli večer zasednout takřkajíc k hotovému. Dovolte mi tímto všem těmto dobrým sousedům ze srdce poděkovat za skvěle připravenou akci. Večer už jsme si mohli naplno užívat zábavu. Přestože nám trochu sprchlo, zábavu jsme si pokazit nenechali. Pro trochu tepla jsme se mačkali u švédských ohňů a krev plnou adrenalinu nechali rozproudit na té nejkrásnější střelnici, kde každá slečna, žena, matka i babička vždy najde to své srdce a gentlemana ochotného probíjet se k němu jako pravý Bond.

S nepřízní počasí se skvěle poprali i hlavní aktéři dobrovodského showbyznysu, kapela Prádelní koš. Snad už v Dobré Vodě není dům, ze kterého by se občas nelinuly tóny jejich kamaráda.

Další program zajistila kapela Sisus Ralsis, kterou už si naše malebná víska velice úspěšně zdomestikovala. Proto již nikoho nepřekvapilo, že taneční parket zůstal zalidněn i po této změně a zesílení deště.

V neděli jsme si užili tradiční fotbalový turnaj. Vodnickou pohádku, jak už je zvykem, nám zahráli herci z divadelního spolku Hralous, jejichž výkony jsme odměnili zaslouženým aplausem. Pak už jen zbývalo spravit se tím, čím jsme se zkazili a dovyprávět, co jsme si povědět nestihli u mlékárny pod lípou.

I přes deštivé přehánky se pout' vydařila a já se velice těším, až se s Vámi všemi potkám na té příští.

Petra Jarošová

KLUBOVNA Č. 3

Mladší osazenstvo Dobré Vody nechtělo sdílet klubovnu se staršími, takže se roku 2020 domluvilo se starostou a připadla mu malá místnost po kovárně.

Mladší tam uklidili, přinesli nábytek a zabydleli se. Zpočátku se v klubovně scházeli velmi často, ale později z důvodu školy a jiných zájmů ji navštěvovali méně a méně. Klubovnu udržovali čistou a v létě tohoto roku provedli další velký úklid. Ke konci roku 2021 se začala opravovat střecha nad klubovnou, tudíž další úklid je určitě nemine.

V důsledku stárnutí a růstu majitelů se stává klubovna menší a menší a brzy si budou muset hledat nové umístění.

Ondra A., Štěpán M., Anežka H., Ludmila Z.

SETKÁNÍ POD JALOVÝM VRCHEM

Letošní setkání proběhlo na přelomu prázdnin v sobotu 31.7. 2021 a byl to již 20. ročník.

Na návsi jsme uspořádali malou výstavu fotografií z let předešlých a v nočních hodinách se vzpomnělo na historii této akce promítáním dalších fotek z předešlých ročníků. Tématem letošního odpoledne bylo „Kámské panství za Malovců“, o kterém pohovořila kastelánka kámského hradu Ing. Zlata Vobinušková.

Od 17 hodin tábořské divadlo Dokola sehrálo pohádku Čert a Káča. Letos jsme pekli dvě vepřové kýty, tak ubylo pádů v bedně na pečení a bylo to klidnější než loni.

Po setmění proběhlo pozorování oblohy nad našimi hlavami dalekohledem Vlašimské astronomické společnosti s výkladem Honzy Urbana.

Na závěr vás zvu další ročník, který se uskuteční 30.7.2022.

M. M. Zíka

RYBNÍKY V LETOŠNÍM ROCE

Máme tady konec roku 2021 a rád vám napíšu, co se v tomto roce dělo v našich rybnících.

Dne 4.4.2021 jsme lovili rybník Hať. Počasí bylo nádherné, začali jsme kolem deváté hodiny ranní. V rybníku bylo mnoho krásných 3,5 kilových kaprů, což nás velmi potěšilo, dále líni, amuři, tolstolobici a štiky. Po výlovu se chvíli posedělo v buňce a plánovalo se, jak se v létě opraví molo před buňkou. Část ryb jsme prodali a ty největší vrátili zpět do rybníku.

Dne 11.4.2021 se nakoupilo 108 kaprů o hmotnosti kolem 1,5 kg a dali se do Hati.

Rybník Pod Zíkovi se letos nelovil, protože si myslíme, že tam asi moc ryb není, i když jsme tam na jaře nějaké ryby nasadili. O prázdninách došlo na zhotovení zcela nového mola před buňkou v Hati. Další akcí byla instalace tlakového čerpadla na provzdušňování vody v rybníku Pod Zíkovi. Uvidíme na jaře, až budeme lovit, zda to pomohlo. Ještě bychom to samé čerpadlo chtěli nainstalovat na rybník Pod babky.

Závěrem bych vás chtěl pozvat na jarní výlov rybníku Hat' a rybníku Pod Zíkovi. To je tak asi vše o tom, co se dělo nad vodami i pod vodou našich rybníků.

Hodně štěstí, zdraví a poděkování všem, kteří se o rybníky starají a i vám ostatním.

Za rybářský spolek Milan Pošusta st.

OPRAVA MOLA

Jak možná mnozí v průběhu let zjistili, tak molo u rybníka v Hati bylo už nějakou dobu v havarijním stavu. Už dlouho jsme mluvili o jeho rekonstrukci, ale jak to tak bývá... nikdo se k tomu moc neměl a času je v dnešní době také pomálu. Pak ale přišel hlavní impuls a to, když se Kapitán rozhodl uspořádat na tomto pěkném místě svojí zatím první svatbu. Tento spouštěč odstartoval celou akci, protože přece nikdo nechtěl dělat na svatbě ostudu s molem v dezolátním stavu.

A tak slovo dalo slovo a celá akce začala demolicí starého mola – toto se muselo provést ve správný čas... A to jediné předtím, než se spálila čarodějnická vatra. Jedno odpoledne jsme tedy staré molo rozebrali, ono vlastně v podstatě stačilo málo a spadlo samo. O to horší bylo ho dostat mimo vodu. Potom přišli na řadu zámečnické a stavební práce. Jeden den se vykopaly a zabetonovaly patky pro hlavní nosný prvek. Ten tvoří dvě k sobě svařené kolejnice (zdroj tajný), které současně tvoří i podporu pro hlavní bezpečnostní – zábradlí. To je potřebné hlavně při společenských akcích jako protipádová ochrana opilců a jiných případů. Železný svařenec vážil dle odborného odhadu a neodborného výpočtu něco kolem 600 kg (jestli si dobře vzpomínám) a tak vyplynula otázka: „Jak to na ty patky vlastně usadíme?“. Naštěstí se rychle ukázalo, že to není nic, co by nevyřešil místní rozum a těžká technika. Takže jednoho krásného dne vyrazil Míry nejlepší bagr (familiárně nazýván Pepa) na dlouhou, dýmem zahalenou a vůní spálené nafty doprovázenou cestu z ulice Pod Jalovým Vrchem až k rybníku. Někteří tomu nevěřili, ale dojel s grácií, a dokonce i čtyřku jsme si dali (z kopce). Pro takový ostřílený stroj s pomocí jednoho Zetora veterána s čelním nakladačem a party vyškolených vazačů (také veteránů) už nebyl problém usadit břemeno na místo – samozřejmě s milimetrovou přesností. Základy byly tímto vyřešené a na řadu přišlo dřevo... Takže pod vedením nejlepšího kámenického truhláře jsme postupně proměňovali trámy na nosný dřevěný rošt. Trámy byly poskytnuté

a dovezené místním porybným, nařezané a doplněné darem z pily na farmě Vintířov. Během této fáze stavby se začali záhadně rojit skřítci v podobě brusičů a natěračů a práce pěkně odsýpala. Toto kouzlo se ale může stát jen jednou za 100 let. Finální vrstva, tvořená z našich modřínových latí a částečně z latí z pily až v Lipici se odvezla k dílně Pavla Podsklana z č.p. 35. Tady se hoblovalo a hoblovalo a hoblovalo... a hoblovalo, až byla plošina plná krásného dřeva. Toto jsme společně s hromadou vrutů a dvěma vrtáky (nebo vrtači?) převezli na místo činu a potom už stačilo jen dobře měřit a šroubovat, připravit stojiny pro zábradlí a blížil se konec. Zábradlí obohatil pan Podsklan ještě o vysouvací systém. To proto, aby se zde nechalo v případě potřeby také volně rybařit. Tzv. final touch přišel v podobě, na sucho ložených a pro všechny kolenáře nepostradatelných kamenných schůdků v zadní části mola.

Na konec stačilo jen hotové nové molo zkolaudovat a pokřtít. No a svatba mohla začít...

Tímto bych chtěl za sebe i Kapitána Jaroše poděkovat všem, co nás v tom nenechali a přidali ruku k dílu. Díky!

V Dobré Vodě u Pacova na parcele č. 1402/5 napsal Lukáš Vlach.

VODAFEST – PÁTEK

Rok se s rokem sešel a my, členové Prádelního koše, jsme si opět vzali na starost páteční program již tradičního festivalu Vodafest. Tentokrát jsme posbírali celkem hned sedm kapel nejen z okolí, vytvořili program a těšili se na první srpnový pátek.

Každý rok předchází festivalu stejné kolečko příprav, které začíná už ve čtvrtek. Je potřeba připravit louku, postavit stany a výčep, připravit lavičky, přivést pivo a zasypat ho sněhem, aby vydrželo studené po celou dobu akce a připravit všechno jídlo a pití. Všechno se pak chýlí ke konci v momentě, kdy přijíždí přívěs, tedy budoucí podium. Tento rok nám chystání zkomplikovalo nepříznivé počasí. Hlavně déšť, kvůli kterému byla rozmočená louka, a dostat přívěs na správné místo zabralo pořádné množství sil i času a na pomoc musel přijet i traktor.

Odpoledne už se přípravy pomalu blížily ke konci a my začali vyhlížet zvukaře a první kapely. Bohužel kvůli rozmočené louce dalo víc práce dostat všechna auta až k podiu, tak jsme nabrali další zpoždění. Nakonec se ale všechno povedlo a program se mohl rozjet, tentokrát spíš v hardcoreovém stylu. Jako první jsme hráli my, Prádelní koš. Kvůli našlapanému programu a zpoždění jsme zahráli jen zkrácený set, ale i tak jsme si hraní na domácí půdě užili. Po nás přišla na řadu thrash-punková kapela z Pelhřimova – Postřík na plevel, po nich další parta z Pelhřimova – Initium a večer se začal pořádně rozjíždět. Na atmosféře pak ještě přidala metalcoreová kapela Sawmill z Humpolce a pod podiem už se řádilo. Ve stejném duchu pokračovala skupina Nondescript z Milevska hrající hardcore.

Pivo teklo proudem, lidí přišlo nad očekávání hodně, atmosféra byla úžasná, ovšem nám i zbylým kapelám dělalo starost docela velké zpoždění, které se během vystupování nabralo. Na programu měly být ještě dvě kapely, ale večer zakončila pouze ska-punková kapela Myšlenkový pochod, poslední měli být pelhřimovští Blackhorn de gen, ti se ale rozhodli z časových důvodů nevystoupit.

Páteční program tímto skončil, ovšem na baru a pod stany se pokračovalo dál, účastníci byli dobře naladěni, počasí přálo a pivo teklo, takže bylo o zábavu postaráno až do brzkých ranních hodin.

Letošní ročník nám přinesl více zádrhelů než ty minulé, z chyb se snažíme poučit a doufáme, že příští rok jich bude zase o něco méně. Celkově ale hodnotíme večer kladně, kapely i účastníci se bavili, a to je to hlavní.

Klára Zíková

SOBOTNÍ VODAFEST

Ani letos jsme vás nemohli ochudit a o trochu hluku a pár divnolidí potulujících se po naší vsi. I přesto, že situace byla nejistá, akce zpočátku roku zakázané (nebo omezené počtem účastníků), neztráceli jsme naději a hledali kapely pro letošní čtrnáctý ročník.

Naštěstí nám vláda přála (a i covid) a my jsme mohli akci opravu udělat! K domluveným kapelám bylo potřeba objednat pivo, nealko, výčep, sety k sezení, sních z Telče, toiky, vratné kelímky ze Soběslavi, pódium, kabely od elektrikáře z Kámena, pásky ke vstupu, ... Nezdá se to, ale je toho dost!

Přípravy na místě začaly už ve středu odpoledne – louka je sice MFkou posečená, ale práce pro křovinořez a hrábě je tam ještě dost. Letos nám areál zkulturnil i zahradní traktůrek. Večer ještě dodělat placky (čti polepená víčka od piva se sichrhajskou).

Čtvrteční ráno je trochu uplakané – prší... Nás to ale nerozhodí a začínáme vše navázat na místo činu. Někteří se pouštějí do loupání cibule, česneku a krájení zeleniny na polévky. Děšť slábne, využíváme počasí, stavíme stany, dovážíme jumba s vodou. Po poledni přijíždí závoz z pivovaru a je čas připravit to nejdůležitější místo festivalu – výčep. Kolem čtvrté přijíždí do vsi toiky (letos dokonce 3!) a také kelímky na pití (již několikátým rokem se snažíme snížit ekologickou stopu festivalu a půjčujeme si vratné kelímky ze Soběslavi). Ve stejný čas se také vydává parta silných mužů do Telče na zimní stadion, kde nám pan rolbař daruje sních na nachlazení sudů. Kolem 20. hodiny jsou pro dnešek přípravy u konce, narážíme první sud a těšíme se na první festivalový den.

Páteční dopoledne je věnováno posledním přípravám a navázení jídla. Také přišla řada na pódium. Dostat kamion na mokrou louku nebylo úplně jednoduché, ale s pomocí traktoru je kolem 17. hodiny podium na místě a zvukař může vybalovat a připravovat aparaturu. O večerní program se postaral Prádelní Koš – díky!

V sobotu ráno nám počasí přeje a probouzíme se do prosluněného dne. Plán je takový, že musíme nejdřív zkontrolovat stavy pití a jídla. Zatím vypito 8,5 sudu piva (zásoby nám vystačí) a snědno 150 párků v rohlíku! Panika! Sedáme do auta a jedeme pro další nálož párků a rohlíků (tohle nesmíme podcenit). Mezitím do vsi přijíždí další zvukař, připravuje se a zvučí první kapelu – stálíci – Místní těleso. Po MT nastupuje Paradentóza z Pelhřimova – název odstrašující, ale hudba povedená, lákající další lidi pod pódium. Pokud máte dásně v pořádku, jste pak dobře naladěni na kapelu Žádnej Stres, která svými ska-punkovými písničkami potěší nejen jedny uši. Právý název další kapely jsme se dozvěděli až během jejího vystoupení – Drž hudbu! Každý jsme si druhé slovo v názvu četli trochu

jinak. Byli jsme mile překvapeni jejich písničkami! Texty byly skvělé! Určitě tu nebyli poprvé a naposled. V čase večere – kolem 18:00 – se na pódium ukázali JZLF se svým nejznámějším songem Nesnáším svého psa! Nálada byla skvělá, lidí přibývalo a všichni se těšili na Peshatu – ZOO punk z Tábora! Záhada Beer Witch, Morče za volantem, Aft'áci, Hra na doktora, Na saních ... všechno bylo! A nakonec nám zahráli Tragedis. Ano, čtete dobře – nakonec. S jejich odchodem z pódia přišla do vsi bouřka. Meteorologové nás varovali, ale my jsme do poslední chvíle doufali. Nenechali jsme ale úplně vše náhodě a přes méně odolné stany jsme přetáhli lepší, nepromokavé materiály – plachty. Ty nás zachránily a aspoň výčep mohl jet dál, když se pan zvukař rozhodl, že hudební složku festivalu ukončí a začal balit aparaturu. Houba, která k nám přijela až z Ústí nad Labem, si dala dvě piva v dešti a jela zpět domů. Stejně tak i poslední plánovaná kapela Pork Soda, která přijela naštěstí jen z Pelhřimova. Někteří návštěvníci festivalu sedli do auta a zamířili k domovům, někteří to ale nevzdali a udělali si svůj minifestival ve stanu, kde se hrálo, tančilo a pilo dál. Po čtrnácti letech nám počasí nevyšlo tak, jak bychom chtěli. Na druhou stranu budme ale optimisti – také ta bouřka a vytrvalý déšť mohl přijít mnohem dříve!

Neděle a úklid. Nejsmutnější část celého prodlouženého víkendu, a ještě k tomu v bahně. Ale vidina dalšího deště nás o to víc popoháněla a zvládli jsme to vcelku rychle. Jako každý rok se za celý víkend odměňujeme společnou večeří – dovážka indického jídla z tábořské restaurace, společná konzumace a dopíjení rozpitých sudů.

Víkendová statistika:

- vypito 25 velkých sudů PE 11°

- snědno:

- 55 litrů zelňacky a čočkovky
- 150 porcí guláše
- 450 párků v rohlíku
- 50 klobás

- platících osob v pátek–103

- platících osob v sobotu – 200

Uvidíme, co nás bude čekat v roce 2022, každopádně 15. ročník Vodafestu bude 22. a 23.

července.

Lenka Vacířová

KOLEM DOBRÉ VODY

Druhý ročník cyklozávodu Kolem Dobré Vody proběhl letos 11. září. Opět nám přálo počasí, tak se na startu sešlo přes 60 účastníků, a to nejen na velocipédech, ale i otrlých chodců a trénovaných běžců. Na ty čekal výlet do Vysoké Lhoty, Moravče, Lidmaně a domů, matky s kočárky a těhotní muži závodili až do Lidmaně a zpět. Cyklisté se mohli rozjet po 3 okruzích o délce 20, 35 a 55 km. Na startu panovala přátelská a uvolněná atmosféra, závodníci se občerstvili, podebatovali a poté se vydali každý po své trase. Po cestě bylo opět úkolem nasbírat všechna razítka po převážně restauračních zařízeních a místních klubovnách, kde zároveň probíhalo občerstvení, každý podle svých sil. Ti, kdo zvolili nejkratší okruh, navštívili například Kámen, Leskovice, Moraveč a Lidmaň, trénovanější k tomu na delším okruhu přidali ještě Pacov. Ti nejvytrvalejší viděli ještě Lipici, Čakovice, Pelhřimov, Ondřejov a Novou Cerekev. Všechny okruhy se potkávaly v Leskovicích, kde si místní připravili opravdu kvalitní zastávku s točeným pivem a řeznickými specialitami, za což jim právem patří velké díky. Nejpomalejší, ale zato nejobčerstvenější skupince trval výlet celý den, kdy při předposlední zastávce v Moravči (tou dobou už se ve škole připravovaly kapely) mraky naznačovaly, že nás ještě čeká docela zábava. Nezbylo ale než sednout na kola a vydat se přes les do Lidmaně. Při vjezdu do lesa už začalo pršet tak, že se asi 10 nešťastníků schovalo pod stromy s tím, že budou v suchu. Déšť se změnil v lijavec, stromy už přestaly být ochranou, a tak bylo rozhodnuto jet dál až do hospody do Lidmaně. Zažít takovou bouřku na kole v lese je opravdu zážitkem na celý život. Blesky litaly, každou chvíli někde uhodilo a rachot, co vydávaly hromy, byl ohlušující. K tomu tma, po cestě tekly potoky vody, to samé padalo z nebe, 20 minut cesty do Lidmaně bylo tedy pěkně dlouhých. Všichni je naštěstí přečkali bez úhony, nahnuli se do hospody, paní hospodská rozdala ručníky, ubrusy, trička, grog...prostě všechno, co může zahřát, vymetla rybník vody z podlahy a poskytla všem azyl. Cesta zpět do Dobré Vody už byla oproti bouřkové etapě pohoda. Při příjezdu zmoklé skupiny už ve škole hrála kapela Skryšovský mls a po vyhlášení výsledků ji vystřídali Down the Vol. a zábava pokračovala až do nočních hodin.

BLESK V DOBRÉ VODĚ

Ta samá bouřka, která zastihla skupinu nejpomalejších cyklistů v lese nad Lidmaní, potrápila i Dobrou Vodu. Jelikož jsem byl součástí této skupiny, tak znám průběh pouze ze svědectví, ale následky po značné části obce byly viditelné po několik dní. Navečer uhodilo do stodoly u č.p. 8. Naštěstí nedošlo k požáru a stodola blesk přečkala bez destruktivních škod mimo poškozené silnoproudé rozvody, přepětí se ale dále šířilo po vsi. I u sousedů úder odnesly zásuvky a podle očitých

svědků putoval výboj po plotech viditelným modrým zábleskem až před školu, kde dvířka od telefonního pilířku odlétla s ránou daleko před něj. Úsporné žárovky ve škole popraskaly a některé se tou strašlivou silou zlomily v objímce, na druhé straně vsi na vodojemu u wifi antén vyhořela přepěťová ochrana a zachránila tím technologii. V některých dalších domácnostech odešly spotřebiče a elektrický proud se šířil po vsi s takovou razancí, že cyklistu v tu chvíli se sprchujícího u nás, prakticky na druhé straně obce, ještě půl hodiny po blesku brněly nohy. Stejnou zkušenost měly i děti v domě na horní návsi, kterými výboj doslova projel, ale ani jim se ale naštěstí nic nestalo. Úder blesku tak pocítila prakticky celá vesnice, škody naštěstí nebyly vysoké, doufejme, že příští léta se nám taková událost bude zase vyhýbat.

Martin Trefil

NOVÁ DOBROVODSKÁ STROMOŘADÍ

Během roku 2021 vznikla v Dobré Vodě dvě nová stromořadí. První z nich je u nových parcel a druhá alej vede do Planišť.

Na jaře, konkrétně v březnu, bylo vysázeno stromořadí u parcel. Celkem tam stojí 20 stromů. Všechny už jsou poměrně vzrostlé, měří přes tři metry a obvod kmínku je okolo 12 cm. Stromy jsou větší, aby co nejdříve začaly plnit svoji funkci větrolamu. Jak místa znalí vědí, od Bukovce přes otevřená pole výrazně fouká a nově postavené domy jsou přímo na ráně. Doufáme, že až stromy povyroستou, mohly by alespoň maličko vítr zmírnit. Pod stromy jsou ještě vysazeny keře, které budou lámat vítr mezi kmeny. Větrolam nezačne plnit svoji funkci hned, ale někdy se začít musí a v budoucnu to snad někdo ocení. V zimě s větrem putuje i sníh, takže větrolam pomůže i s udržováním prostupné cesty k nejvzdálenějšímu obydlí. Jako bonus pro obyvatele budou jablka, která vyrostou na osmi vysazených jabloních – konkrétně mix tří druhů: jabloň domácí, prunus čačanská raná, prunus hedelfingerská. Zbylých dvanáct stromů jsou javory – konkrétně javor klen.

Druhým novým stromořadím je alej do Planišť. Jde o 61 stromů a 82 keřů v jedné řadě táhnoucí se od silnice na Lidmaň až k obecnímu lesu. Výsadba proběhla v říjnu tohoto roku. Tato alej by měla rozbíjet vítr, ale také připravit biokoridor a útočiště pro zvířata. Alej také pomůže k členění krajiny, zvýší její rozmanitost a bude zabraňovat větrné i vodní erozi půdy. V neposlední řadě se stane zdrojem ovoce a dalších jedlých plodů, pak i estetickým pohlazením na duši pro všechny kolemjdoucí. Vysazeno bylo pět druhů stromů – jabloň domácí, třešeň ptačí, slivoň, hrušeň obecná a jeřáb obecný (strom typický pro Vysočinu). Mezi keři jsou temnoplodec černoplodý, dřín obecný, líska obecná, trnka obecná, růže šípková a bez černý. Jak říká odbornice, která nám radila s výsadbou: „Dejte si tam cokoliv, co se dá sežrat.“ A my dodáváme: „... sežrat anebo vypálit“.

Obě stromořadí budou podpořena dotacemi v plné výši pořizovací hodnoty. Větrolam u parcel má zažádáno o dotaci Národního programu Životní prostředí od Ministerstva životního prostředí. Alej u Planišť je vysazena z peněz Programu péče o krajinu Ministerstva životního prostředí. Samotnou výsadbu obou stromořadí provedla firma Zelená tvorba s.r.o. z Proseče Obořiště paní Piklové-Novotné.

Jan Vlach

IRSKO PRAXE NEJEN NA 3 MĚSÍCE

Měl jsem v plánu už delší dobu vyrazit do světa. Pak se mi naskytla možnost vyjet na zahraniční stáž, Erasmus. Tento projekt umožňuje studentům vycestovat na pracovní nebo studijní stáž do evropských zemí. Loni to nevyšlo a letos to do poslední chvíle vypadalo stejně. Týden před nejpozdějším datem odletu jsem konečně dostal nabídku z irské firmy. Chvíli jsem to zvažoval, ale nakonec nešlo jinak, než do toho jít a zkusit všechno zařídit, abych stihl včas odletět. Podmínkou praxe bylo, že se musí vyjet na tři měsíce. Tudíž poslední datum, abych se stihl vrátit do Vánoc, bylo 24. září. Nakonec jsem odletěl o jeden den dřív, tak se snad stihnu i o ten den dřív vrátit domů.

Let do Dublinu z Prahy trval něco přes dvě hodiny, jako cesta vlakem z Obrataně do Prahy, jen se člověk dostane trošku dál a odečte si hodinu časového posunu. V Irsku mě přivítalo příjemné počasí bez deště, což bylo docela neobvyklé, jak jsem záhy zjistil. Následovala krátká obhlídka hlavního města, ochutnávka piv a druhý den po noci na hostelu jsem vyrazil do města Mallow. Menší vnitrostátní město s 12 tisíci obyvateli kousek od druhého největšího města Cork. Cesta trvala přes dvě hodiny naftovým rychlíkem se závratnou rychlostí lehce přesahující 100 km/h. Čas trávím pozorováním krajiny skrz špinavé okno. Po příjezdu na nádraží na mě čekal Johnny – starší muž v důchodu z hostitelské rodiny, u které mám další tři měsíce bydlet. Krátká cesta autem po levé straně vozovky a dorazili jsme k němu domů, kde žije se svou ženou Norren a s Lorianie. Opravdu úžasní lidé s dobrým srdcem a skvěle pohostinní.

Od pondělí začínám docházet do firmy Mallow Joinery, vede ji mladý sympaták Anthony. Zabývají se výrobou stavebně truhlářských výrobků. Specializují se na obložkové dveře, schody, okna, a dále kuchyně a skříně. Na fotce (dole v albu) mám radost z prvních dodělaných dveří pro rodinný dům, to jsem ale ještě nevěděl, že mi jich projdou rukama další stovky. Technologické detaily budu rád diskutovat u pozvání na pivo. ☺

Díky tomu, že se ve městě nachází i další studenti z Itálie a Česka, kteří sdílí stejný osud praxe v Irsku, mám alespoň s kým chodit do hospody. Irské pivo je něco, na co si člověk musí zvyknout, s whisky je to jiná věc.

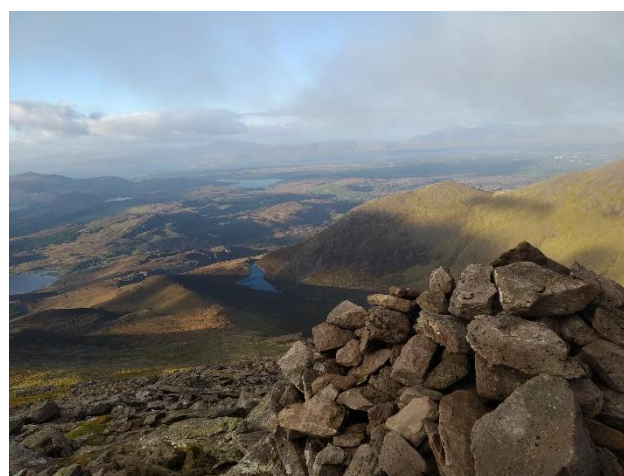
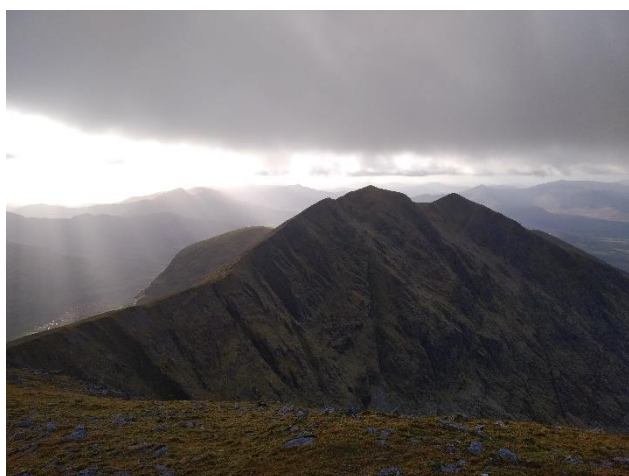
Víkend, co víkend pokaždé někam. Snažil jsem se procestovat a vidět, co se dalo. Navštívil jsem většinu z jihozápadní části ostrova. Možná, že i víc než někteří místní. Podíval jsem se do Waterfordu, Corku, Limericku, Galway, Killarney a mnoha dalších měst. Nejvíce mě oslovilo právě poslední jmenované Killarney. Ne tak rušné jako ostatní větší, ale zato opravdu malebné. Součástí je irský národního park. Zde jsem byl hned několikrát a rád bych se tam ještě někdy vrátil. Nachází se zde pohoří s nejvyšší horou Carrauntoohil. Samozřejmě jsem nemohl jinak než si naplánovat alespoň

jednodenní trek a na tuto horu se vydat. Při překonávání kilometrového převýšení na mě čekalo mnoho dechberoucích výhledů. Na vrcholu jsem se ale moc nezdržel, člověk si přišel, že mu vítr vyfoukne mozek z hlavy. Nicméně město z něj bylo vidět jako na dlani. Následovala hřebenovka přes další vrcholy a kilometrový sestup.

Tři měsíce utekly, člověk ani neví jak, ale doma je doma a už se tam těším. Zážitek bylo opravdu hodně, řízení s volantem na pravé straně, jízda v patrovém autobusu nebo červená výstraha před větrem. V nárazech až 130 km/h silný vítr uvedl celou zemi do jednodenního lockdownu. Jo a taky jsem viděl bílé jeleny. Je toho opravdu moc, takže budu rád, když se budu moc o vše podělit a přiblížit vám krásy této země, alespoň pomocí irské kávy.

Závěrem přidávám pár fotek a přeji příjemné svátky vánoční, do nového roku pevné zdraví a všem cestovatelům šťastnou cestu domů.

Daniel Mareš ml.

KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2020

POČASÍ

Začátkem ledna byl jen mírný poprašek sněhu a teploty ve dne stoupaly nad 5 stupňů, v noci byly kolem nuly i nad nulou. Dvakrát lehce zapršelo. Občas bylo náledí. Poslední sníh /téměř jediný za celou zimu/ napadl v noci z 27. února na 28. února. Teploty však byly kolem nuly, ve dne i nad nulou, a tak se dlouho neudržel. Zima byla celkově teplejší, než je průměr. Chladnější květen odstartoval i chladnější letní měsíce. Pršelo nadprůměrně. První noční mrazík přišel 5. listopadu, první sněhový poprašek napadl již 17. listopadu, ale udržel se pouze dva dny. Další skrovná sněhová nadílka napadla 2. prosince. I prosinec měl teploty ve dne i v noci téměř stále nad nulou.

AKCE

4. ledna se uskutečnila členská schůze Sboru dobrovolných hasičů v Dobré Vodě. Zúčastnilo se 22 členů a několik hostů.

5. ledna se konala tříkrálová sbírka. A. Hlavinková /DV 13/, L. Zíková /DV 19/ a O. Amcha /DV 16/ navštívili převlečení za tři krále všechny domy ve vsi a vybrali 4047,- Kč. Výtěžek putoval do Farní charity Pacov.

10. ledna uspořádali mladí obyvatelé – Kofoláři – punkový koncert v místní škole. Vystoupily kapely Prádelní koš /DV/, P. K., Mullet Head.

18. ledna se konal dětský karneval. Hrála a děti motivovala k soutěžím již tradičně kapela Jezevci. Karneval trval od 14,30 do 18,00 hodin, vstupné bylo 50 Kč. Navštívilo jej 28 dětí převážně v maskách a ty doprovázelo asi 30 dospělých. Masky si pochutnaly na párcích od řezníka Veselky z Pacova, jako pamlsek získaly sladkost za lístek z tomboly a v soutěžích si mohly vysoutěžit drobné odměny v podobě malých hraček, notýsků, bižuterie, míčků apod. Kapelu zaplatilo vstupné, občerstvení a tombolu sponzorovala obec.

25. ledna se konala opět zajímavá přednáška Jana Urbana z VAS. První přednáška začínala v 17 hodin a byla určena převážně dětem. Dospělí se sešli ve 20 hodin.

15. února se vesnicí prohnal masopustní průvod. Tentokrát šel o týden dříve, neboť harmonikář p. Kudrna s kolegou, kteří drží zábavnou atmosféru, se nemohli příští sobotu zúčastnit. Masky byly také v oslabení, počet čítal asi dvacet převleků. Účastníci vyrazili ve 13,00 hodin a zpět před školu dorazili v 16,00 hodin. Zde ještě porazili koně a pak se již rozešli do svých domovů, aby se večer sešli

ve třídě a ochutnali vykoledované koblihy, jednohubky, různé moučníky, sekanou, uzené. Přidali se k nim i ostatní obyvatelé obce, škoda jen, že muzikanti nepokračovali ve své hudební produkci i večer.

15. února se ve škole v Dobré Vodě večer konala i okrsková schůze Sborů dobrovolných hasičů.

29. února se konal hasičsko-rybářský ples. Letos organizátoři přistoupili ke změně a pozvali kapelu MIX. Večer zpříjemnila tombola, soutěže i půlnoční zábavná scénka.

7. března vystoupil ve třídě bývalé školy Václav Koubek.

6. června a 7. června se konala Dobrovodská Pout'. V pátek večer se na návsi opět promítal film především pro děti. V sobotu byla zábava také na návsi, hrála místní kapela Prádelní koš. Mši svatou sloužil v neděli v kapličky pan páter Ján Grambál. Odpoledne se uskutečnil menší fotbalový turnaj.

31. července a 1. srpna se konal Vodafest. Pátek organizovali členové spolku Kofoláři. V sobotu pak členové spolku Mlíkaři. Sobotní koncert byl zahájen již odpoledne a trval do pozdních nočních hodin. Deset vystupujících kapel si přišlo poslechnout přes dvě stě platících fanoušků. Ti zdaleka mohli přenocovat ve stanu na přilehlé louce.

8. srpna se uskutečnil další ročník Setkání na a pod Jalovým vrchem. Tentokrát byl hostem a zároveň přednášejícím spisovatel Miloš Doležal. Velmi poutavě pohovořil o osobnosti Vysočiny Josefu Toufarovi, o jeho životě, věznění i smrti. U mlékárny na návsi se podávalo občerstvení v podobě pečeného selete, piva a kofoly. Od 17,00 hodin se hrálo tábořské Divadlo Dokola dětské představení O statečném kováři Mikešovi. Večer po setmění mohli účastníci sledovat oblohu hvězdářským dalekohledem a vznášet případné dotazy Janu Urbanovi z Vlašimské astronomické společnosti. Toto odpoledne vznikla také společná fotografie občanů obce, příbuzných a přátel. Fotografoval D. Mareš /DV 3/.

12. září se uskutečnil první ročník vyjížďky KOLEM DOBRÉ VODY. Pořadatelé připravili čtyři trasy. První, nejkratší, vedla po silnici do Lidmaně a zpět a byla určena pro pěší, převážně matky s malými dětmi a kočárky. V Lidmani získali účastníci razítko v hospodě, kde se mohli také občerstvit. Další tři trasy vedly shodně směrem na Hat' a vesnici Věžná. Tam se oddělila trasa dlouhá 17 km přes Moudrov, Lhotku, Lidmaň do Dobré Vody. Třetí okruh dlouhý 35 km pokračoval z Věžné na Nechybu, Sudkův Důl, Křeč, Černovice, Stružky, Eustach, Lidmaň a Dobrou Vodu. Poslední, nejdelší okruh 70 km, se oddělil u vesnice Stružky a pokračoval na Kamenici nad Lipou, Johanku, Drážďany, Božejov, Novou Cerekev, Moraveč, Lidmaň a Dobrou Vodu. Ke startu se přihlásilo 64 závodníků. Poslední účastníci dojížděli až k večeru. V místní škole pro ně byl připraven guláš a

večer pokračoval koncertem několika kapel. Jedna účastnice měla cestou nehodu a bylo potřeba přivolat rychlou lékařskou pomoc. K. Zíková /DV 12/ byla ošetřena v nemocnici Pelhřimov a propuštěna se zlomenou klíční kostí a pohmožděným loktem.

28. 11. proběhlo rozsvícení vánočně ozdobeného stromu na návsi. K navození svátečnější atmosféry hrály z obecního rozhlasu koledy. Občané museli bohužel zůstat ve svých domovech a nesměli se shromažďovat. Tvoření, které již několik let probíhá v čase adventu, se také neuskutečnilo. Obecní zastupitelé zařídili náhradní balíčky, které obsahovaly zelený věnec, ozdoby a vánoční dekoraci. V každé chalupě si svůj věnec dotvořili sami.

31. prosince se opět uskutečnil výstup na Svidník. Tentokrát to byla akce neoficiální. Z Dobré Vody vyrazilo asi dvacet účastníků.

VOLBY

Volby do zastupitelstev krajů a Senátu proběhly ve dnech 2. 10. a 3. 10 2020. V Dobré Vodě se zúčastnilo 49 voličů ze 76. Platných hlasů bylo 48 do zastupitelstva kraje Vysočina. Nejvíce hlasů získala strana Pro TOP Vysočinu, a to 17, Starostové pro Vysočinu 11. Do Senátu bylo odevzdáno 47 platných hlasů a voliči volili nejčastěji Milana Štěcha a Jaroslava Chalupského. Ve volební komisi dohlíželi na průběh voleb stálí členové pod vedením S. Zíkové /DV 19/.

POŽÁR

6. dubna se rozhořel požár lesa v Lesíkách směrem na Tvrziny. Oheň hasil profesionální sbor z Pacova a několik dobrovolných hasičských sborů z okolí. Několik následných nocí bylo třeba hlídat spáleniště a dohašovat případné malé plameny, které se v lese šíří i v zemi. To zajišťovali členové místního SDH, kterým pomáhaly místní starší děti. Situaci zhoršoval i velmi nepříjemný silný vítr, který foukal několik dnů a který byl i z části příčinou vzniku požáru. Rozfoukal totiž ohniště po pálení větví v lese E. Symonové /DV 30/, které shořela část lesa. Zasažený les měli Pošustovi /DV 37/, Hronkovi /DV 4/, Soukupovi /DV 20/.

ELEKTRIKA

Od jara do podzimu probíhaly ve vsi výkopové práce spojené s uložením rozvodů elektrické energie do země. V obci byly odstraněny betonové sloupky a nahrazeny estetičtějšími, které jsou potřebné pouze na veřejné osvětlení.

COVID-19

Na přelomu roku 2019/2020 se ve světě objevil nový vir Covid-19. Jeho příznaky jsou obdobné jako u chřipky, je však mnohonásobně nakažlivější a některým pacientům způsobuje značné zdravotní problémy. Do České republiky se vir dostal na počátku března. Vláda vyhlásila 13. března nouzový stav, který zahrnoval mnohá protiepidemická opatření. Děti se učily distančně přes počítač, byly zakázány veškeré kulturní, sportovní i společenské akce. Lidé se nesměli shromažďovat, navštěvovat, vycházet po 21 hodině z domu. Nosily se roušky na ústech a nose, lidé si je šili většinou sami doma, v lékárnách nebyly k dostání a byly velmi drahé. Celkově se omezil pohyb obyvatelstva celé republiky. Obdobná situace byla i v zahraničí. Přes léto se stav zlepšil, epidemie ustupovala, nakažených ubývalo. Na podzim se vrátila druhá vlna, která zasáhla i naši obec. První nakažení se objevila na konci října. Do konce roku nemoc prodělala asi třetina obyvatel obce, naštěstí na nemoc nikdo nezemřel. Kulturní a společenský život v obci to ale velmi silně zasáhlo. Mnohé akce se nekonaly vůbec, některé neoficiálně, na ostatních se musela dodržovat přísná protiepidemická pravidla.

OBYVATELSTVO

Ke konci roku žilo v obci 76 dospělých obyvatel a 16 dětí do osmnácti let.

V obci se nachází 32 obyvatelných domů, ve 23 domech žijí občané trvale. Nad obcí směrem k Lesíkům vzniká nová zástavba, a to 5 obytných domků.

SPOLKY

Lesklé koule – spolek, který funguje již cca 25 let. Pořádá kulturní a sportovní akce v obci.

Mlíkaři – sdružuje mladé občany obce a také ty, co do obce dojíždějí k prarodičům či příbuzným. Spolek pořádá kulturní a sportovní akce. Schází se v obecní bývalé sběrně mléka na návsi.

Neoficiální spolek Kofoláři – je místní mládež mezi deseti a dvaceti lety. Klubovnu mají na návsi v obecní budově, bývalé prádelně.

Rybářský spolek – zahrnuje dobrovolníky, kteří se starají o místní obecní rybníky V Hati, Pod Babky, Pod Šafářova, Pod Zíkova. Výlovy se konaly 15. března V Hati a 5. dubna Pod Zíkovi. Rybníky uvnitř obce jsou znečištěné a rostou na nich zelené řasy. V Hati je stav vody lepší. V obci je možno provzdušňovat vodu čerpadly napojenými na elektrické přípojky.

Sbor dobrovolných hasičů – má zaevidováno cca 27 členů. Starostou nadále zůstává Miroslav Vlach ml. /DV 11/, velitelem Daniel Mareš ml. /DV 3/.

ZVÍŘATA V CHALUPÁCH

V naší obci žije cca 20 psů. Ovce chová jeden chovatel, koně dva chovatelé, prase šest chovatelů, slepice se nachází téměř ve všech chalupách, králíci jsou v pěti chalupách, kachny, husy, krůty jsou pouze v jedné či ve dvou staveních. Hovězí dobytek chovají dva zemědělci. M. M. Zíka /DV 19/ má na pastvě U Planišť cca 20 kusů. Mléko neprodukuje.

Včelaři jsou v obci čtyři, a to K. Průša /DV 3/, D. Mareš /DV 3/, J. Pošusta /DV 37/, M. M. Zíka /DV 19/.

SLUŽBY

Své služby poskytuje občanům Pekařovna Adélka. Zákazníci se musí zaregistrovat do systému, a pak mohou odebírat pečivo třikrát v týdnu. Závozník Adélky nám ho zaveze až do obce, A. Trefilová /DV 33/ ho přerozdělí pro zákazníky. V současnosti má Adélka jedenáct zákazníků.

Pluhování napadaného sněhu a údržbu obecních komunikací provádí starosta M. M. Zíka /DV 19/.

O údržbu obecní zeleně a sekání trávy se stará E. Mareš /DV 3/, M. M. Zíka /DV 19/ se svým synem A. Zíkou. Podzimní a jarní úklid obce se provádí brigádně. Dobrovolníci se sejdou v určený den a čas a společně hrabou listí a uklízí potřebné. Drobné údržbářské činnosti se provádí během roku také brigádně.

V letošním roce se zvedla cena spotřebované vody a to na 12 Kč vodné a 2 Kč stočné za odebraný kubík vody.

Poplatek za popelnice zůstává na 300 Kč za osobu. Svoz odpadu provádí firma SOMPO. V obci se třídí domovní odpad do popelnic u každého domu, plasty, papír, sklo do společných sběrných kontejnerů umístěných ve středu obce u garáží a pod Másilkova.

Každoročně na jaře obec zajistí přistavení kontejneru na objemnější odpad. Tuto službu využívají občané zdarma.

Do vsi zajíždí v pracovní dny autobus dvakrát denně, v 7 hodin ráno od Vysoké Lhoty přes Kámen, Obrataň, Cetoraz do Pacova a odpoledne v 16 hodin opačným směrem z Pacova, Cetoraze, Obrataně, Kámena do Dobré Vody, Vysoké Lhoty a zpět do Pacova. Jezdí s ním děti do základní školy v Pacově, popřípadě další občané.

Občanům doručuje dopisy, balíky, peníze, noviny a časopisy Česká pošta, která do vsi zajíždí v pracovní dny a roznáší zásilky do schránek u domů. Noviny a časopisy distribuuje najatá firma v ranních hodinách. V sobotu se doručují pouze noviny.

Očkování psů proti vzteklině provádí přímo na návsi vždy počátkem května veterinářka z Pacova J. Šťásková.

Do vsi zajíždí paní Říhová z Pacova a vykupuje králičí kožky a peří. Svůj příjezd ohlašuje hlasitým hraním dechové hudby z reproduktoru na automobilu.

Zdeňka Marešová

ZHODNOCENÍ ZMĚN VE SVOZU ODPADŮ

V polovině dubna byl zaveden nový systém svozu odpadů, který si vyžádala změna zákona o odpadech a zejména pak schéma poplatků za uložení směsného odpadu na skládky. Po „porodních bolestech“ se podařilo systém doladit a nyní funguje – až na drobnosti – bez problémů.

Hlavním úkolem systému bylo snížit množství komunálního odpadu, který se ukládá na skládku. K tomu měly pomoci barevné nádoby na separovaný odpad. Jak se to povedlo, nejlépe ukáže srovnání s rokem 2020. Za celý loňský rok se na skládku uložilo 12 822 t směsného komunálního odpadu, v letošním roce zatím 9 769 t, což je pokles o 1 903 t. Na druhé straně narostlo množství bioodpadu z 0 na 2 267 t. U separovaných odpadů je nárůst o 148 t u papíru a 288 t u plastů.

Plasty se na třídiřně ručně dělí na barevné a číré folie, čtyři druhy PET lahví, „dutý plast“ (kosmetické obaly apod.), tetrapack a polystyren. Tyto komodity jsou obchodovatelné a tvoří 40 % obsahu žlutých kontejnerů. Zbýlých 60 % se dělí na plasty využitelné jako alternativní palivo (45 %) a plasty nespálitelné (15 %). U papíru je situace jednodušší; ten se dělí na karton a měkký papír. Z modrých kontejnerů se využívá 97 % obsahu.

Na závěr ještě počet vydaných nádob pro domácnosti na separovaný odpad: plast – 8990 ks; papír – 6966 ks; bioodpad – 5927 ks.

Jan Mareš z Kámena

PEKAŘOVNA ADÉLKA

Třetí rok projektu nabírá na popularitě a ve všech směrech mají čísla vzrůstající tendence. Z loňských sedmi aktivních odběratelů jsme v této chvíli na dvanácti.

Nejvíce pečiva jsme snědli v březnu, a to za celých 11 909,- Kč.

V průměru si u nás Adélka vydělá 10 874,- Kč měsíčně.

Objednávky v jednotlivých dnech se pohybují mezi 500 - 1 000,- Kč.

Za všechny roky dohromady jsme u Adélky projedli pečivo za 314 000,- Kč.

Vzrůstající tendenci má i spotřeba igelitových sáčků. Zajímavé na tom je, že já je téměř vůbec nepoužívám. Mám je v záloze, pokud se stane, že si někdo zapomene připravit tašku. Tímto bych tedy chtěla požádat toho, který patrně omylem (stejný omyl se mu povedl již několikrát) sbalil roli igelitových sáčků, aniž by si všiml, že to není součástí jeho výslužky, aby si dal na tento nešvar pozor. Zmíněný jev vygradoval v minulém měsíci, kdy daná osoba nepostřehla, že domů neodnáší jen svou tašku, ale že popadla právě tu mou i s veškerou zásobou sáčků jak papírových, tak igelitových a taktéž rukavic. Prosím, kontrolujte proto své tašky, zda jsou skutečně vaše a zda obsahují jen to, co jste si zaplatili, jinak si snad budu muset začít myslet, že to někdo dělá úmyslně.

Anna Trefilová

ERBEN SE V HROBĚ OBRACÍ

Psát článek o akcích, které se nekonalý, je dost složitý. Dlouho jsem se rozmýšlela o čem psát a nepřerušit každoroční tradici, až mě napadlo napsat krátkou rýmováčku o sobě a o vás.

Opatrujte se a buďte na sebe hodní – milí sousedé.

Vždycky když sem přijedu, celá se tu rozplynu.

Dobrá Voda – klid, pohoda, nikdy s vámi není nuda.

Dobrý víno, pivo, grog, hodím bokem, krok sun krok.

Rodina a kamarádi, stále mě tu máte rádi.

I když jsem jen častý host,

do všeho furt strkám nos.

Stále přehled chci tu mít,

co se kolem bude dít.

A i když Praha zavolá, Dobrá Voda zůstává ♥

Už jsem prostě taková, vaše Kát'a Pošustová

NOVÝ OBČAN VE VSI

Každý rok bychom chtěli ve zpravodaji mít rozhovor s novým občanem, protože to znamená, že se někomu u nás ve vsi líbí a chce si to tu užívat s námi. Jsme moc rádi, že jsme letos měli možnost jeden rozhovor udělat. Náš „nový“ občan vlastně není zase tak úplně nový, protože tu s námi již pár let žije. Nyní už ale oficiálně. S kapitánem Martinem Jarošem jsme nemohli kvůli coronavirové situaci udělat rozhovor face to face, ale museli jsme přejít na méně osobnější formu rozhovoru. I tak si ale myslíme, že se rozhovor povedl a o novém občanovi se dozvíte dost zajímavých věcí!

1. Jak se cítíš jako občan Dobré Vody?

Po pěti letech života v DV mi už ani nepřijde, že by nastala nějaká změna. Samozřejmě se tu cítím nečekaně dobře.

2. Co se ti tady líbí?

Byl jsem překvapený, že na tak malé vsi je tak bohatý kulturní život. Momentálně se například nemohu dočkat vystoupení mého oblíbeného Slávka. :) :)

3. Co se ti tady naopak nelíbí? Co bys třeba změnil? Co ti tady chybí?

Moc se mi nelíbí vracet se večer domů po tmě. Trošku mi chybí hrad. :)

4. Co je v Kámeně lepší než v Dobré Vodě?

Hasiči, ale to doladíme i tady. :)

5. Chceš se nějak osobně zapojit do chodu obce? Popřípadě jak?

V rámci svých možností rád pomůžu, s čím bude potřeba.

6. Stýská se ti po Kámeně a hradě?

Po hradě jo.

7. Jak se ti změnil život po svatbě? Nezlobí tě manželka? Máš často hlad a je ti zima? :)

Po svatbě žádnou změnu nepocituji. Manželka nezlobí. Zavedl jsem pro ni řetěz mezi linkou a krbem, takže hladu ani zimou netrpím.

8. Je výhoda být elektrikářem v Dobré Vodě?

Výhodu v tom nevidím, ale problém také ne. Každopádně jsem rád, že mám nějaké možnosti, jak oplatit častou sousedskou výpomoc.

9. Co stavba? Blíží se ke konci? Bude obecní kolaudace?

Konec ještě nevidím, na kolaudaci nemyslím.

10. Ani tobě se nevyhne nejčastější otázka – jaké jsou tvé zájmy a koníčky? Co si myslíš o JJ68?

Můj největší koníček je všeobecně známý. Hokej. JJ68 je ikona hokeje, a proto mě těší, že okoukal pár mých kliček, a to ani nevím kde. :)

11. Co plánuješ na rok 2022?

Mám jen reálné plány. Dostavit a zabydlet se. Vyhrát kanadské bodování. Vyhrát se svým týmem podnikovku.

12. Jak ti dupe drůbež a králíci?

Jako hovada. Co vedle nich každý večer usínám, fakt mě serou :) :). A nejen že dupou, ale ještě řvou jak debilové. Fakt pecka. :)

13. Jak si vysvětluješ význam slova „babařík“? (Nezapomeň, že už jsi také jeden z nich!)

Tento výraz znám již z brigád v JZD. Jeho význam ale nemá nic společného s charakterem občanů Dobré Vody. Proto bych to dál nekomentoval.

Bonusová otázka: Kdy nám doděláš elektriku? Ještě nemám deadline... :D

SILVESTROVSKÝ OHŇOSTROJ

V letošním roce na obloze nad Dobrou Vodou obecní silvestrovský ohňostroj nevidíte. Je velmi těžké v dnešní době sehnat nějakou sestavu, co by za to stála a proto jsme se rozhodli částku, kterou obec obvykle za ohňostroj zaplatí, věnovat psímu útulku – jakému a jakou částku se rozhodne na následujícím zastupitelstvu.

KONTROLA STAVEBNÍCH PRACÍ

Obecní úřad provedl k 19.12. kontrolu stavebních prací v obecním satelitu. RD1 (L. Vlach, L. Vacířová) mají uvnitř skoro hotovo. Ještě pár drobností a mohou kolaudovat. RD2 (M. a B. Vlachovi) jsou na tom podobně jako RD1. RD3 (J. Pejčoch) má hotovou fasádu, položenou dlažbu. Chystá se na obklad koupelny a instalaci kotle (Atmos DC18) a realizaci kotelny. RD4 (J. Vlach) má hotovou hrubou stavbu, okna a dveře jsou již na svém místě. RD5 (K. Pšeničková) se v tomto roce dostal ke krovu, fólii a střešním latím. Střešní krytina, okna a dveře budou až v novém roce.

Kontrolu provedli starosta a místostarostka obce Dobrá Voda u Pacova

GALERIE

Tvůrci časopisu:

Miloslav Matěj Zíka

Mgr. Lenka Vacířová

Ing. Lukáš Vlach

Mgr. Stanislava Zíková

Ing. Jan Vlach

Ing. Martin Trefil

Mgr. Kateřina Pošustová, DiS

MgA. Anna Trefilová

Ludmila Zíková

Ondřej Amcha

Milan Pošusta st.

Klára Zíková

Emanuel Mareš

Zdeňka Marešová

Daniel Mareš ml.

Petra Jarošová

Martin Jaroš

Ing. Jan Mareš

Anežka Hlavinková